

Ikuinen Isä ja Ikuinen Poika

Missä olit silloin, kun poikasi itki
– kun pyysi väistää hän maljan ihmisen?
Missä olit, piinujen kua pitkin
kun kulki huudot Hän pilkan kuunnellen?

Missä olit silloin, kun poikasi huusi
– hetkenä jyllän, Suuren Pimeyden?
Valo päivän hävisi, katosi kuusi,
ja Missä olitkaan, Luoja valujen.

Siinä olit silloin, kun katkesi viha
– kun kevät sai paistaa alta kinoksen.
Siinä olit, syntimme poikasi liha
kun kauas kanto! Sinua rukoilin.

Tässä olet silloin, kun itsekin itken
– ei osaa kaihtaa tarvitse ihmisen.
Jyvän kylvän, odotan sinua hetken.
Sato on voimasta Herran ikuinen.